

ภาพ: พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554
ที่มา: ถ่ายจากหน้าปกพจนานุกรมโดยผู้เขียน

คำยืมภาษาต่างประเทศในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน:
การศึกษารูปแบบคำและการจำแนกประเภทความหมาย
Foreign Language Loan Words in Royal Institute Dictionary:
A Study of Word Forms and Semantic Categories

สุชาดา เจียพงษ์¹

Suchada Jiaphong

E-mail: suchada.3009@gmail.com

Received: July 7, 2021

Revised: February 8, 2022

Accepted: February 9, 2022

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Assistant Professor, Department of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phibulsongkhram Rajabhat University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ ศึกษาเฉพาะคำยืมภาษาต่างประเทศที่พจนานุกรมไทยระบุอักษรย่อว่าเป็นคำยืม จำนวน 15 ภาษา ได้แก่ ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาชวา ภาษาญวน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาตะเลง ภาษาเบงกาลี ภาษาเปอร์เซีย ภาษาโปรตุเกส ภาษาฝรั่งเศส ภาษามลายู ภาษาละติน ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ และภาษาฮินดี จากการเก็บข้อมูลพบคำยืมภาษาต่างประเทศทั้งหมด 1,710 คำ ปรากฏคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 883 คำ คิดเป็นร้อยละ 51.64 คำยืมภาษาเขมร จำนวน 430 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.15 คำยืมภาษาจีน จำนวน 142 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.30 ส่วนคำยืมภาษาละตินและภาษาญวนพบน้อยที่สุด จำนวนภาษาละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.11 ผลการวิจัยการวิเคราะห์รูปแบบคำตามจำนวนพยางค์ พบว่ารูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย มีรูปแบบคำจำนวน 8 รูปแบบ ได้แก่ คำ 1 พยางค์ คำ 2 พยางค์ คำ 3 พยางค์ คำ 4 พยางค์ คำ 5 พยางค์ คำ 6 พยางค์ คำ 7 พยางค์ และคำ 8 พยางค์ โดยปรากฏรูปแบบคำยืม 2 พยางค์ มากที่สุด จำนวน 795 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.49 รองลงมาคือรูปแบบคำ 3 พยางค์ จำนวน 377 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.04 รูปแบบคำ 1 พยางค์ จำนวน 308 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.01 และรูปแบบคำยืม 8 พยางค์ พบน้อยที่สุด จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18 ส่วนผลการวิจัย การวิเคราะห์ประเภทความหมายของคำยืม สามารถจัดกลุ่มความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศได้ทั้งหมด 17 กลุ่มความหมาย โดยปรากฏคำยืมภาษาต่างประเทศที่มีประเภทความหมายเกี่ยวกับการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด จำนวน 447 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.14 รองลงมาได้แก่ ประเภทความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม จำนวน 195 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.40 ประเภทความหมายเกี่ยวกับกิจการ จำนวน 184 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.76 และประเภทความหมายเกี่ยวกับพาหนะน้อยที่สุด จำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.99 จากผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษารูปแบบคำยืมและกลุ่มความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ตลอดจนเข้าใจถึงลักษณะของคำยืมภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางการศึกษาสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำยืมต่อไป

คำสำคัญ: คำยืม รูปแบบคำ ประเภทความหมาย

Abstract

The objective of this study was to analyze the forms of loan words and semantic categories in the Royal Institute Thai dictionary of the 2011 edition. This study only studied loan words in foreign languages that the dictionary abbreviated (i.e., 15 languages which were Khmer, Chinese, Javanese, Vietnamese, Japanese, Mon, Bengali, Persian, Portuguese, French, Malay, Latin, English, Arabic and Hindi). This study found that there were a total of 1,710 loan words. The English loan words were highest (883 words or 51.64%). It was followed by Khmer loan words (430 words or 25.15%), and Chinese loan words (142 words or 8.30%). The number of Latin and Vietnamese loan words was lowest (2 words per language or 0.11 %). Foreign language loan words in Thai language were found in 8 forms, consisting of 1-syllable words, 2-syllable words, 3-syllable words, 4-syllable words, 5-syllable words, 6-syllable words, 7-syllable words, and 8-syllable words. The most common word form was 2-syllable words (795 words or 46.49%), followed by 3-syllable words (377 words or 22.04 %), and 1-syllable words (308 words or 18.01%). 8-syllable words were found the least (3 words or 0.18%). As for the semantic categories, it can be grouped into 17 groups. It was found that the meanings of most loan words were related to education, science, and technology, (447 words or 26.14%), followed by the meanings about nature and environment (195 words or 11.40%) and meaning about act (184 words or 10.76%). The meaning about vehicles was lowest (17 words or 0.99%). The results of this research will be beneficial to linguists who are interested in studying patterns of borrowed words and meaning groups of foreign language borrowings in the Thai language and will assist them to understand the characteristics of foreign language loan words. It is also a way to study society and culture from borrowed words.

Keywords: loan words, word forms, semantic categories

บทนำ

ชาวไทยมีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติต่างภาษาโดยปรากฏคำยืมภาษาต่างประเทศเป็นหลักฐานชัดเจนในศตวรรษที่ 1 สมัยพ่อขุนรามคำแหง โดยปรากฏคำยืมภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมรและภาษาจีน เป็นต้น ในปัจจุบันมีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างกว้างขวาง จึงมีการสื่อสารและหยิบยืมภาษาที่หลากหลายมากขึ้นโดยรับคำยืมเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก การยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย หรือเรียกว่า คำยืม (Loan Word) แสดงให้เห็นว่าไทยพร้อมปรับตนรับวัฒนธรรมความเจริญเข้ามาในประเทศไทย ผู้ใช้ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับการใช้คำยืมภาษาต่างประเทศ ดังที่ Jittawiriyaphong (2003, p. 162) กล่าวว่า การยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ผู้ใช้ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำยืมภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้มีอิทธิพลต่อภาษาไทยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ Kingkham (2007, p. 227) ได้กล่าวว่า เมื่อคำภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยทำให้ลักษณะของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะดั้งเดิม เช่น ทำให้เขียนสะกดคำผิด จากแนวเทียบผิด การพูดภาษาไทยปะปนกับภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอิทธิพลทำให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงและเกิดผลเสียของการใช้ภาษามิติดตามา

งานวิจัยเกี่ยวกับคำยืมภาษาต่างประเทศที่ผ่านมา พบงานวิจัยเกี่ยวกับคำยืมภาษาบาลี สันสกฤต เป็นจำนวนมากได้แก่ Sriratchaphat (1987) วิจัยเรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาษาบาลี สันสกฤต ในวรรณกรรมท้องถิ่นนครศรีธรรมราชประเพณีทานและคำสอน Ondee (1988) วิจัยเรื่องคำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยสมัยอยุธยา Niyommee (1991) วิจัยเรื่องคำยืมภาษาบาลี สันสกฤตในมหาชาติคำหลวง กัณฑ์ศพร ศึกษาเกี่ยวกับที่มาของคำยืมและวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเสียงและความหมายของคำยืมภาษาบาลี สันสกฤต Khwanmongkhol (1992) วิจัยเรื่องการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำบาลี สันสกฤตจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 Ammaraphithak (1996) วิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์คำยืมภาษาบาลี สันสกฤตในวรรณกรรมเรื่องมหาภารตยุทธ์ Jansiiha (1999) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคำยืมภาษาบาลี สันสกฤตที่ปรากฏในพระปฐมสมโพธิกถา Sittisuphasset (2006) งานวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์ศัพท์บาลี สันสกฤตในวรรณกรรมล้านนา Jaikhlam (2006) วิจัยเรื่องการศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านคำและความหมาย

ของคำภาษาบาลี สันสกฤต ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และ พ.ศ. 2542 ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับคำยืมภาษาอื่น ๆ ได้แก่ Kittikul (1991) วิจัยเรื่อง คำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนที่ใช้ในภาษาไทยถิ่น จังหวัดภูเก็ต Ledamornmeesuk (2013) วิจัยเรื่องพัฒนาการของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย Talapnak (2013) วิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT Watthanaphan (1994) วิจัยเรื่องลักษณะคำยืมภาษาชวา มลายู ในบทละครเรื่องดาหลังและอิเหนา

จากผลงานวิจัยข้างต้นยังไม่ปรากฏการศึกษาลักษณะเปรียบเทียบรูปแบบคำ ตามจำนวนพยางค์ และวิเคราะห์กลุ่มความหมายที่ไทยยืมมาใช้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ลักษณะรูปแบบคำและกลุ่มความหมายของคำยืมภาษาต่าง ๆ ที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อทราบลักษณะรูปแบบของคำยืมและการจำแนกประเภท ความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย และเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างรูปแบบคำและกลุ่มความหมายของคำยืมแต่ละภาษา นำมา ซึ่งประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาคำยืมภาษาต่างประเทศ ตลอดจนเป็นองค์ความรู้สำหรับการจัดเรียนการสอนการเขียนสะกดคำยืมภาษา ต่างประเทศที่เกิดความสับสนในการเขียนคำในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางการ จัดทำพจนานุกรมคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย รวมถึงแนวทางการวิเคราะห์ สังคมและวัฒนธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ปรากฏ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554
2. เพื่อวิเคราะห์การจำแนกประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ชั้นเตรียมการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเตรียมข้อมูลการวิจัยโดยศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการยืมคำ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีรูปแบบคำ และกลุ่มความหมาย ของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลคำยืมจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พ.ศ. 2556) จำนวน 15 ภาษา ได้แก่ คำยืมภาษาเขมร (ข.) จีน (จ.) ขวา (ช.) ญวน (ญ.) ญี่ปุ่น (ญ.) ตะเลง (ต.) เบงกาลี (บ.) เปอร์เซีย (เปอร์) โปรตุเกส (โปร.) ฝรั่งเศส (ฝ.) มลายู (ม.) ละติน (ล.) อังกฤษ (อ.) อาหรับ (อา) และ ฮินดี (ฮ.) ทั้งนี้ไม่ศึกษาภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต เนื่องจากมีผู้วิจัยไว้แล้ว บันทึกคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ลงบัตรคำ เรียบเรียงจัดพิมพ์ลงตาราง ตามหมวดหมู่ภาษา และลำดับ ก-ฮ พร้อมความหมาย และเลขหน้า ทั้งนี้มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การศึกษาครั้งนี้กำหนดขอบเขตการเก็บรวบรวมข้อมูลคำยืมจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เป็นหลัก อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้สำรวจรวบรวมคำยืมภาษาต่างประเทศจากแหล่งอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ หนังสือรวบรวม คำยืมภาษาต่างประเทศและในสื่อออนไลน์ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนของจำนวนคำยืมที่ปรากฏใช้จริงกับพจนานุกรม โดยจดบันทึกจำนวนคำยืมลงบัตรคำพร้อมความหมาย และระบุเลขหน้าคำยืม

2.2 การคัดเลือกคำยืมที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบคำตามจำนวนพยางค์ และความหมาย จะคัดเลือกเฉพาะคำยืมที่พจนานุกรมระบุอักษรย่อว่าเป็นคำยืมเท่านั้น ทั้งนี้ คำบางคำในแหล่งอื่น ๆ ระบุว่าเป็นคำยืมภาษาต่างประเทศ หากในพจนานุกรมไม่ระบุว่าเป็นคำยืม ผู้วิจัยจะไม่นำมาวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ นอกจากนี้ยังมีคำที่พจนานุกรมระบุในวงเล็บว่า คำดังกล่าวเทียบคำภาษาต่างประเทศ (เทียบ) โดยไม่ระบุชัดเจนว่าเป็นคำยืมจากภาษาใด จะไม่นำมาวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้

2.3 เมื่อรวบรวมคำยืมและจัดทำบัตรคำยืมภาษาต่างประเทศตามที่พจนานุกรมระบุว่าเป็นคำยืมแล้ว ผู้วิจัยจะเรียงลำดับเป็นหมวดคำยืมภาษาต่าง ๆ และเรียงลำดับคำตามตัวอักษร ก-ฮ เพื่อวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

3. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่จัดเรียงตามหมวดหมู่แล้ววิเคราะห์รูปแบบคำยืมตามจำนวนพยางค์ และวิเคราะห์ประเภทความหมายของคำ ส่วนการนำเสนอจะสรุปผลโดยนับจำนวนความถี่ของคำและคิดค่าร้อยละ ทั้งนี้ประยุกต์ใช้แนวคิดรูปแบบคำยืมและความหมาย ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์รูปแบบคำยืม ใช้ทฤษฎีรูปแบบคำตามแนวคิดของ

Changkhwanyun (2012, pp. 8-10) และ Jiaphong (2017, pp. 49-51) กล่าวถึงการแบ่งรูปแบบคำตามจำนวนพยางค์ โดยนับจำนวนพยางค์ทั้งที่มีโครงสร้างพยางค์เปิด CV และพยางค์ปิด CVC หากเปล่งเสียง 1 ครั้งถือว่าเป็นคำพยางค์เดียว สามารถแบ่งได้ 3 แบบดังนี้

3.1.1 คำพยางค์เดียว (Monosyllabic) คือ คำที่ประกอบด้วยพยางค์ที่เปล่งเสียง 1 ครั้ง

3.1.2 คำสองพยางค์ (Disyllabic) คือ คำที่ประกอบด้วยพยางค์ที่เปล่งเสียง 2 ครั้ง

3.1.3 คำหลายพยางค์ (Polysyllabic) คือ คำที่ประกอบด้วยพยางค์ที่เปล่งเสียง 3 ครั้ง หรือมากกว่า 3 ครั้ง

3.2 การจำแนกประเภทความหมาย ตามแนวคิดของ Nida (1975, pp. 174-186) Phatthumetha (2016) และ Pramolsinchai (1998, pp. 7-8) เป็นแนวทางในการจัดประเภทความหมาย Nida (1975, pp. 174-186) กล่าวถึงวงความหมาย (Semantic Domain) ประกอบด้วยกลุ่มความหมายที่มีองค์ประกอบทางความหมายย่อย (Semantic Component) ที่แน่นอนร่วมกัน เช่น สรรพสิ่ง วัตถุเคลื่อนที่ มวลสาร สิ่งประดิษฐ์ เหตุการณ์ กระบวนการ สภาพ เป็นต้น แบ่งค่านามออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 สรรพสิ่ง (Entites) ประกอบด้วย

A. สิ่งไม่มีชีวิต (Inanimate) ได้แก่ 1. ธรรมชาติ 2. สิ่งประดิษฐ์ หรือสิ่งก่อสร้าง (Manufactured or Constructed entities)

B. สิ่งมีชีวิต (Animate Entities) ได้แก่ 1. สัตว์ นก แมลง (Animals Birds Insect) 2. มนุษย์ (Human Being) 3. สิ่งนอกเหนือธรรมชาติ (Supernatural Powers or beings)

3.2.2 เหตุการณ์ (Events)

3.2.3 นามธรรม (Abstracts)

3.2.4 ความเกี่ยวข้องระหว่างสิ่ง ๆ หนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ (Relationals)

Phatthumetha (2016) ในพจนานุกรมคลังคำได้จำแนกศัพท์ภาษาไทยตามประเภทความหมาย โดยจำแนกความหมายของศัพท์เป็นหมวดความหมาย 5 หมวด ได้แก่

A. หมวดมนุษย์ ได้แก่ 1.1 กายและส่วนของร่างกาย 1.2 จิตใจ สติปัญญา ความคิด ความรู้สึก 1.3 สภาพกายและจิตที่ผิดปกติและการรักษา 1.4 กิริยาอาการและท่าทาง 1.5 การกระทำและการประพฤติ 1.6 การดำรงชีวิต

B. หมวดมนุษย์กับมนุษย์ ได้แก่ 2.1 การเปรียบเทียบและพบปะเกี่ยวข้อง 2.2 การกระทำที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น 2.3 การสื่อสาร 2.4 การสืบเชื้อสาย 2.5 การรวมกลุ่ม 2.6 การสืบทอดความรู้ ความเชื่อถือ และวัฒนธรรมประเพณี

C. หมวดสรรพสิ่ง ได้แก่ 3.1 สิ่งต่าง ๆ ในโลก 3.2 โลกตามธรรมชาติ ตามคัมภีร์ทางศาสนา และตามจินตนาการ 3.3 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอยู่และทำกิจกรรมต่าง ๆ 3.4 สิ่งและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการกินและการรักษาโรค 3.5 สิ่งและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการตกแต่งและประทีนกาย 3.6 สิ่งและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่หรือการเดินทาง 3.7 สิ่งและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ ศิลปะ ศาสนา ความเชื่อ และขนบประเพณี

D. หมวดมนุษย์กับสรรพสิ่ง ได้แก่ 4.1 มนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป: การสัมผัส ครอบครองและใช้ประโยชน์ 4.2 มนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป: การสร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลง 4.3 มนุษย์กับธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติ

E. เวลากับมนุษย์และสรรพสิ่ง

นอกจากนี้ Pramolsinchai (1998, pp. 7-8) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับหมวดหมู่ทางความหมายสามารถแบ่งได้เป็น 4 หมวดหมู่ใหญ่ดังนี้ 1) หมวดคำเกี่ยวกับธรรมชาติ 2) หมวดคำเกี่ยวกับมนุษย์และพฤติกรรมมนุษย์ 3) หมวดคำเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ และ 4) หมวดคำเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคล

กรอบแนวคิดการจำแนกประเภทความหมาย จากแนวคิดการจัดกลุ่มความหมายของคำข้างต้น ผู้วิจัยนำแนวคิดการจัดประเภทความหมายจากแนวคิดข้างต้นมาประยุกต์ใช้ ประกอบกับพิจารณาจากข้อมูลที่พบ สามารถสร้างกรอบแนวคิดการจำแนกประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศได้เป็น 17 กลุ่มความหมาย ดังนี้ 1) มนุษย์ 2) สิ่งก่อสร้าง 3) เครื่องใช้ สิ่งประดิษฐ์ 4) อาหาร 5) ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม 6) เศรษฐกิจ 7) การเมือง กฎหมาย 8) การแพทย์ ยา การรักษาโรค 9) การวัด ตวง ชั่ง มาตราวัด 10) เครื่องนุ่งห่ม แต่งกาย 11) คุณลักษณะ 12) กิริยาอาการ 13) พาหนะ การเดินทาง 14) ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม 15) ดนตรี การแสดง 16) การศึกษา ความรู้ 17) กีฬา การเล่น

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน: การศึกษารูปแบบคำและการจำแนกประเภทความหมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และเพื่อวิเคราะห์ประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จำนวน 15 ภาษา ได้แก่ คำยืมภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาชวา ภาษาญวน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาตะเลง ภาษาเบงกาลี ภาษาเปอร์เซีย ภาษาโปรตุเกส ภาษาฝรั่งเศส ภาษามลายู ภาษาละติน ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ และภาษาฮินดี โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมจำนวนคำยืมภาษาต่างประเทศ และวิเคราะห์รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศตามจำนวนพยางค์จากคำยืมภาษาต่างประเทศ 15 ภาษา พบจำนวนคำยืมทั้งหมด 1,710 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

ลำดับ	ภาษา	จำนวนคำ	คิดเป็นร้อยละ
1	อังกฤษ	883	51.64
2	เขมร	430	25.15
3	จีน	142	8.30
4	ชวา	136	7.96
5	มลายู	48	2.80
6	ฝรั่งเศส	22	1.29
7	ตะเลง	12	0.71
8	เปอร์เซีย	11	0.65
9	ญี่ปุ่น	6	0.36
10	โปรตุเกส	5	0.29
11	ฮินดี	5	0.29
12	เบงกาลี	3	0.17
13	อาหรับ	3	0.17
14	ละติน	2	0.11
15	ญวน	2	0.11
จำนวนรวม		1,710	100

จากตารางที่ 1 จำนวนคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พบจำนวนคำยืมภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่รวม คำยืมภาษาบาลี สันสกฤต และเฉพาะคำที่พจนานุกรมระบุว่าเป็นยืมทั้งหมด 1,710 คำ พบคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 883 คำ คิดเป็นร้อยละ 51.64 คำยืมภาษาเขมรจำนวน 430 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.15 คำยืมภาษาจีน พบจำนวน 142 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.30 คำยืมภาษาชวา จำนวน 136 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.30 คำยืมภาษามลายู จำนวน 48 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.80 คำยืมภาษาฝรั่งเศส จำนวน 22 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.29 คำยืมภาษาตะเลงจำนวน 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.71 คำยืมภาษา เปอร์เซียจำนวน 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.65 คำยืมภาษาญี่ปุ่นจำนวน 6 คำ คิดเป็น ร้อยละ 0.36 คำยืมภาษาโปรตุเกสจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.29 คำยืมภาษาฮินดี จำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.29 คำยืมภาษาเบงกาลี จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.17 คำยืมภาษาอาหรับ จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.17 และคำยืมภาษาละติน และภาษาญวน น้อยที่สุด พบจำนวนภาษาละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.11

ตัวอย่างคำยืม ได้แก่ คำยืมภาษาเขมร เช่น กำแพง เขลา จังหะ สนม ภาษาจีน เช่น ก๊ก จับฉ่าย เต้าหู้ เอี้ยม ภาษาชวา เช่น การะบุหนิง จินดาหฺรา ตุนาหงันบุหงา ภาษาญวน เช่น ม่าห์ อง ภาษาญี่ปุ่น เช่น กีโมโน เกอิชา คาราเต้ ยูโด ภาษาตะเลง เช่น ขนอบ พลาย สมัคร สมิง ภาษาเบงกาลี เช่น ศัทนะ ตีการ ศีลี ภาษาเปอร์เซีย เช่น จารบี ชุกซี ปั้นหย่า สุหรัย ภาษาโปรตุเกส เช่น กะละแม กัมประโด เลหลัง สบู ภาษาฝรั่งเศส เช่น กรั้ม คุปอง เปตอง มิลลิกรั้ม ภาษามลายู เช่น กระดังงา กุญแจ ระกำ สุหร่า ภาษาละติน เช่น พลตินัย มิซซา ภาษาอังกฤษ เช่น กลุโคส ครีม ซอล์ก วัคซัน ภาษาอาหรับ เช่น มรสุม มัสยิด หล้าฝรั่ง และภาษาฮินดี เช่น ตราซู ปาทาน สักหลาด อะไหล่

1. รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ทั้ง 15 ภาษา จากจำนวนคำยืมทั้งหมด 1,710 คำ สามารถวิเคราะห์รูปแบบตามจำนวนโครงสร้างของพยางค์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

ลำดับ	ภาษา	จำนวนคำ	จำนวนพยางค์							
			1 พยางค์	2 พยางค์	3 พยางค์	4 พยางค์	5 พยางค์	6 พยางค์	7 พยางค์	8 พยางค์
1	อังกฤษ	883	118	296	277	21	150	15	3	3
2	เขมร	430	107	293	23	6	1			
3	จีน	142	61	74	7					
4	ชวา	136	3	73	33	16	8	3		
5	มลายู	48	6	27	12	3				
6	ฝรั่งเศส	22	4	9	9					
7	ตะเลง	12	5	6	1					
8	เปอร์เซีย	11	1	7	2	1				
9	ญี่ปุ่น	6	1	2	3					
10	โปรตุเกส	5		2	3					
11	ฮินดี	5		3	2					
12	เบงกาลี	3		2	1					
13	อาหรับ	3			3					
14	ละติน	2		1	1					
15	ญวน	2	2							
จำนวนรวม		1,710	308	795	377	47	159	18	3	3
คิดเป็นร้อยละ		100	18.01	46.49	22.04	2.75	9.30	1.05	0.18	0.18

จากตารางที่ 2 รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 หากพิจารณาโดยภาพรวม พบรูปแบบคำยืม 8 รูปแบบได้แก่ คำที่มีรูปแบบพยางค์ 1 พยางค์ 2 พยางค์ 3 พยางค์ 4 พยางค์ 5 พยางค์ 6 พยางค์ 7 พยางค์ และ 8 พยางค์ โดยรูปแบบคำ 2 พยางค์ พบมากที่สุดจำนวน 795 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.49 รองลงมา คำ 3 พยางค์ จำนวน 377 คิดเป็นร้อยละ 22.04 คำ 1 พยางค์ จำนวน 308 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.01 คำ 5 พยางค์ จำนวน 159 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.30 คำ 4 พยางค์ จำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.75 คำ 6 พยางค์ 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.05 และคำ 7 และ 8 พยางค์ พบน้อยที่สุด 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.18

ตัวอย่างคำยืมภาษาต่างประเทศตามรูปแบบคำยืม 15 ภาษา

ภาษาอังกฤษ คำ 1 พยางค์ เช่น โอ๊ก คำ 2 พยางค์ เช่น แสตมป์ คำ 3 พยางค์ เช่น สัทศาสตร์ คำ 4 พยางค์ เช่น สปาเกตตี คำ 5 พยางค์ เช่น โรมันคาทอลิก คำ 6 พยางค์ เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ คำ 7 พยางค์ เช่น มานุษยวิทยา คำ 8 พยางค์ เช่น สมบูรณาญาสิทธิราชย์

ภาษาเขมร คำ 1 พยางค์ เช่น แซ คำ 2 พยางค์ เช่น เขนย คำ 3 พยางค์ เช่น ตะแลงแกง คำ 4 พยางค์ เช่น ทะนุถนอม คำ 5 พยางค์ ราชวโรการ

ภาษาจีน คำ 1 พยางค์ เช่น ถั่ว คำ 2 พยางค์ เช่น บุ้งกี๋ คำ 3 พยางค์ เช่น เย็นตาโฟ

ภาษาชวา คำ 1 พยางค์ เช่น เกน คำ 2 พยางค์ เช่น กาหลี คำ 3 พยางค์ เช่น บายสุหรี คำ 4 พยางค์ บุหงารำไป คำ 5 พยางค์ เช่น บุชบาminstera คำ 6 พยางค์ เช่น ปิฎปะระมาหนา

ภาษามลายู คำ 1 พยางค์ เช่น บัง คำ 2 พยางค์ เช่น กระจง คำ 3 พยางค์ เช่น กระจังงา คำ 4 พยางค์ เช่น กะละปิงหา

ภาษาฝรั่งเศส คำ 1 พยางค์ เช่น โดม คำ 2 พยางค์ เช่น ปารีส คำ 3 พยางค์ เช่น กิโลกรัม

ภาษาทะเล คำ 1 พยางค์ เช่น ปูม คำ 2 พยางค์ เช่น ขมัน คำ 3 พยางค์ เช่น หกโล่

ภาษาเปอร์เซีย คำ 1 พยางค์ เช่น ส่าน คำ 2 พยางค์ เช่น ซิปาย คำ 3 พยางค์ เช่น ชุกชี คำ 4 พยางค์ เช่น ราชาวดี

ภาษาญี่ปุ่น คำ 1 พยางค์ เช่น เซน คำ 2 พยางค์ เช่น ค้วนทอง คำ 3 พยางค์ เช่น เกอิชา

ภาษาโปรตุเกส คำ 2 พยางค์ เช่น สบู คำ 3 พยางค์ เช่น กะละแม

ภาษาฮินดี คำ 2 พยางค์ เช่น อะไหล่ คำ 3 พยางค์ เช่น สักหลาด

ภาษาเบงกาลี คำ 2 พยางค์ เช่น ศิการ คำ 3 พยางค์ เช่น ศัทณะ

ภาษาอาหรับ คำ 3 พยางค์ เช่น มัสยิด

ภาษาละติน คำ 2 พยางค์ เช่น มิสซา คำ 3 พยางค์ เช่น พฤตินัย

ภาษาญวน คำ 1 พยางค์ เช่น ม่าห์

จากผลการวิเคราะห์รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สามารถสรุปได้ว่าลักษณะคำยืมภาษาต่างประเทศมีลักษณะรูปแบบคำที่มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่

1 พยางค์จนถึงคำที่มีจำนวน 8 พยางค์ และปรากฏคำยืมจำนวน 2 พยางค์มากที่สุด รองลงมาเป็นคำจำนวน 3 พยางค์นั้น แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าภาษาไทยจัดเป็นภาษาในกลุ่มภาษาคำโดด (Isolating) แต่ลักษณะรูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศที่ไทยยืมมาใช้ในปัจจุบันมีลักษณะรูปแบบคำมากพยางค์เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้บางภาษาที่ไทยยืมคำมา เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาฝรั่งเศส มีลักษณะเป็นภาษาวิภัติปัจจัย (Inflectional) ซึ่งมีลักษณะเติมวิภัติปัจจัยก่อนนำไปใช้ประกอบความหมายจึงมีลักษณะหลายพยางค์ อย่างไรก็ตามภาษาไทยสามารถปรับรับคำยืมที่มีลักษณะจำนวนคำมากพยางค์มาใช้ได้อย่างเหมาะสม และทำให้รูปแบบคำในภาษาไทยปัจจุบันมีลักษณะเป็นภาษาคำโดดที่มีมากพยางค์ด้วย ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้

2. การจำแนกประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

การวิเคราะห์ประเภทความหมายจากคำยืมภาษาต่างประเทศในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ใช้แนวคิดการจำแนกประเภทความหมายตามกรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์ประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศได้ 17 กลุ่มความหมาย ดังกล่าวไว้แล้ว

ผู้วิจัยนำคำยืมที่รวบรวมทุกภาษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์การจำแนกประเภทความหมายของศัพท์ ได้ทั้งหมด 17 กลุ่มความหมาย นำเสนอโดยการสรุปผลในรูปแบบของตารางเรียงลำดับตามภาษาที่ยืม พร้อมนับจำนวนความถี่ของความหมาย และคิดค่าร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

คำยืม	เขมร	จีน	ชาว	ญวน	ญี่ปุ่น	ตอง	เบงกาลี	เปอร์เซีย	โปรตุเกส	ฝรั่งเศส	มลายู	ละติน	อังกฤษ	อาหรับ	อินเดีย	รวม	ร้อยละ
1.การศึกษา	9												438			447	26.14
2.ธรรมชาติ	91	5	51			2					13		31	2		195	11.40
3.กิริยาอาการ	133	10	17			3	2				8		11			184	10.76
4.เครื่องใช้	28	13	5				1	3		2	8		103			163	9.53
5.คุณลักษณะ	74	8	18			3		2			2		13		1	121	7.07
6.มนุษย์	32	16	29	1	1	3		1		1	6		14		1	105	6.14
7.การวัด ตวง	12	6	3					1		10			48		1	81	4.73
8.อาหาร	1	47	1						2	2			20			73	4.27
9.การเมือง	6	1								1		1	60			69	4.04
10.สิ่งก่อสร้าง	18	1	7					3	1	4	2		12	1		49	2.88
11.การแพทย์	2	2											43			47	2.75
12.เศรษฐกิจ		15							2		1		22			40	2.34
13.ความเชื่อ	5	8	2	1	2	1					3	1	14			37	2.16
14.นุ่งห่ม	10	4	1		1			1		1	3		10		2	33	1.93
15. กีฬา		2			2					1	1		24			30	1.76
16.ดนตรี		1	2								1		15			19	1.11
17.พาหนะ	9	3											5			17	0.99
จำนวนรวม	430	142	136	2	6	12	3	11	5	22	48	2	883	3	5	1,710	100
คิดเป็นร้อยละ	25.15	8.30	7.96	0.11	0.36	0.71	0.17	0.65	0.29	1.29	2.80	0.11	51.64	0.17	0.29		

จากตารางที่ 3 ประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 สามารถวิเคราะห์จัดกลุ่มประเภท ความหมายได้ทั้งหมด 17 กลุ่มความหมาย ทั้งนี้ พบว่าภาษาไทยยืมคำที่มีประเภท ความหมายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด จำนวน 447 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.14 รองลงมา ได้แก่ ประเภทความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ จำนวน 195 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.40 ประเภทความหมายเกี่ยวกับกิริยาอาการ จำนวน 184 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.76 ประเภท ความหมายเกี่ยวกับเครื่องใช้ จำนวน 163 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.53 ประเภทความหมาย เกี่ยวกับคุณลักษณะ จำนวน 121 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.07 ประเภทความหมาย

เกี่ยวกับมนุษย์ จำนวน 105 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.14 ประเภทความหมายเกี่ยวกับการวัด ชั่ง ตวง จำนวน 81 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.73 ประเภทความหมายเกี่ยวกับอาหาร จำนวน 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.27 ประเภทความหมายเกี่ยวกับการเมือง จำนวน 69 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.04 ประเภทความหมายเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้าง จำนวน 49 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.88 ประเภทความหมายเกี่ยวกับการแพทย์ จำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.75 ประเภทความหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ จำนวน 40 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.34 ประเภทความหมายเกี่ยวกับความเชื่อ จำนวน 37 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.16 ประเภทความหมายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.93 ประเภทความหมายเกี่ยวกับกีฬา จำนวน 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.76 ประเภทความหมายเกี่ยวกับดนตรี จำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.11 และประเภทความหมายเกี่ยวกับพาหนะน้อยที่สุดจำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.99

ตัวอย่างคำยืมภาษาต่างประเทศตามประเภทความหมาย

ความหมายเกี่ยวกับการศึกษา คำยืมภาษาเขมร เช่น เฉลย ตำนาน คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น ดรชณี เทอร์เปียม

ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ คำยืมภาษาเขมร เช่น กรวด ทะเลสาบ คำยืมภาษาชวา เช่น จินดาหนา ต้นหยง คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น ปีโตเลียม เฟิน

ความหมายเกี่ยวกับกิริยาอาการ คำยืมภาษาชวา เช่น กระทบระ มะจุมมะงาหรา คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น โชว์ เซต ไนต์ คำยืมภาษาจีน เช่น แก๊ก แฉโพย ตุ่น คำยืมภาษาเบงกาลี เช่น ศัทณะ ศิการ

ความหมายเกี่ยวกับเครื่องมือ คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น กระจดาช ซิปนาวูร แคปซูล คำยืมภาษาเขมร เช่น กร้อ กระบอง ขอฉาย คำยืมภาษาจีน เช่น เก๊ะ เก้าอี้ บุงกี คำยืมภาษาเบงกาลี เช่น ศิถิ

ความหมายเกี่ยวกับคุณลักษณะ คำยืมภาษาเขมร เช่น กระจอบ กันดาล ขจาย คำยืมภาษาชวา เช่น กาหลี กุหนุง ตะหนิงรัต คำยืมภาษาเปอร์เซีย เช่น กะหราน

ความหมายเกี่ยวกับมนุษย์ คำยืมภาษาเขมร เช่น กระจเพาะ กันเมียง ขนอง คำยืมภาษาชวา เช่น กะกัங ตะหมัง ปะตาปา คำยืมภาษาเปอร์เซีย เช่น สรัง

ความหมายเกี่ยวกับการวัดตวง วันเวลา คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น เซนติกรัม เดคาเมตร ตัน คำยืมภาษาฝรั่งเศส เช่น กิโลเมตร มิลลิเมตร โรเมอร์ คำยืมภาษาจีน เช่น หุน ตาเต็ง กัง กัก คำยืมภาษาเปอร์เซีย เช่น ตราซู คำยืมภาษาชวา เช่น มะล้า มิงโค

ความหมายเกี่ยวกับอาหาร คำยืมภาษาจีน เช่น กวยจั๊บน้ำร้อน กุยช่าย เกี่ยมอี่ เกาหลา จับฉ่าย ภาษาอังกฤษ เช่น ค็อกเทล คุกกี้ เค้ก คำยืมภาษาโปรตุเกส เช่น ขนมปัง กะละแม คำยืมภาษาฝรั่งเศส เช่น กาเฟอีน อาหนี่ คำยืมภาษาชวา เช่น อาระ

ความหมายเกี่ยวกับการเมือง กฎหมาย คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น เครือรัฐ ทรราช นิติกรรม คำยืมภาษาเขมร เช่น ขนบ คำยืมภาษาละติน เช่น พลุดินัย

ความหมายเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้าง คำยืมภาษาเขมร เช่น ตะแลงแกง ตำหนัก ถนน คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น คอนโดมิเนียม นิคม ฟาร์ม คำยืมภาษาชวา เช่น ตึกาหรง กำมั่งละการ กำมั่งวิลิต คำยืมภาษาฝรั่งเศส โดม คอนเวนต์ กาลิโน คำยืมภาษาเปอร์เซีย เช่น ชุกชี ปั้นหย่า ยี่สำน คำยืมภาษามลายู เช่น กุดัง สุเหว่า คำยืมภาษาอาหรับ เช่น มัสยิด

ความหมายเกี่ยวกับการแพทย์ ยารักษาโรค คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น ก๊อซ เกาต์ จับสัน ซ็อค ชิฟิลิส เซรุ่ม วัคซีน คำยืมภาษาเขมร เช่น เขตา ตะคริว คำยืมภาษาจีน เช่น กอเอี้ยะ

ความหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น เครดิต ดราฟต์ ดอลลาร์ ทุนนิยม ทุนเรือนหุ้น คำยืมภาษาจีน เช่น กงสี เจ็ง โชห่วย เซ่ง ตั่ว ถ้ำแก คำยืมภาษาโปรตุเกส เช่น กัมประโต คำยืมภาษามลายู เช่น อาสิน

ความหมายเกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น มิสซา เยซู โรมันคาทอลิก คำยืมภาษามลายู เช่น กระจาหังน ราชะ อุหรับ คำยืมภาษาจีน เช่น เซียมซี แซยิด เต่า ป่าหี่ คำยืมภาษาทะเลง เช่น สมิง คำยืมภาษาชวา เช่น ตุนาหังน ปะตาระกาหลา

ความหมายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม แต่งกาย คำยืมภาษาเขมร เช่น กรอง ถนิม สบง สไบ คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น คำยืมภาษาจีน เช่น กุยเฮง เกี้ยะ เอี่ยม คำยืมภาษาชวา เช่น ซ่าโอะ คำยืมภาษามลายู เช่น ปาเต๊ะ มัสรู โสรัง คำยืมภาษาญี่ปุ่น เช่น กีโมโน

ความหมายเกี่ยวกับกีฬา คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น เทนนิส บาสเกตบอล บิลเลียด แบดมินตัน ฟุตบอล ยิมนาสติกกรักบี้ วอลเลย์บอล สกี สเกต คำยืมภาษาจีน เช่น จับยี่กี ตัง คำยืมภาษาญี่ปุ่น เช่น คาราเต้ ยูโด คำยืมภาษามลายู เช่น เซปักตะกร้อ คำยืมภาษาฝรั่งเศส เช่น เปตอง

ความหมายเกี่ยวกับดนตรี การแสดง คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น ไวโอลิน คำยืมภาษาชวา เช่น ย่องเห็งต อังกวต คำยืมภาษามลายู เช่น รongเง็ง ภาษาจีน เช่น เจ็ง

ความหมายเกี่ยวกับพาหนะ การเดินทาง คำยืมภาษาอังกฤษ เช่น โบท เมล์ สลุป คำยืมภาษาเขมร เช่น ตูก ระแทะ คำยืมภาษาจีน เช่น เอี่ยมจิ้น

จากผลการวิเคราะห์การจำแนกประเภทความหมายข้างต้น พบว่าไทยรับคำยืมที่มีความหมายเกี่ยวกับการศึกษา วิทยาการความรู้และเทคโนโลยี จำนวนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าคนไทยให้ความสำคัญกับการศึกษา เปิดรับองค์ความรู้ใหม่จากชาติตะวันตก ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก รวมถึงชาติตะวันตกเป็นศูนย์รวมความเจริญทางด้านการศึกษา วิทยาการและเทคโนโลยีจึงปรากฏคำยืมภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ไทยรับคำยืมเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม กิริยาอาการ เครื่องใช้ และคุณลักษณะจากภาษาเขมร และภาษาจีน ทั้งนี้เนื่องจากไทย มีประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์อันดีมาช้านานกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยปรากฏหลักฐานการรับคำยืมภาษาเขมร และจีนตั้งแต่สมัยสุโขทัย รับคำยืมภาษาเขมรมาใช้เป็นคำราชาศัพท์จากความเชื่อเรื่องเทวราชาจากเขมร การรับคำยืมภาษาต่างประเทศทำให้สังคมและประเทศเกิดการพัฒนา เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการวิเคราะห์การจำแนกประเภทความหมายหรือการจัดกลุ่มความหมายของคำทำให้เห็นวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ตามแวดวงคำศัพท์ (Semantic Domain) ที่ไทยยืมมาใช้ เมื่อไทยยืมคำศัพท์ในแวดวงความหมายใดย่อมนำวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้ามาในวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น วัฒนธรรมเมืองการปกครอง อาหาร การศึกษาการแพทย์ ความเชื่อ การแต่งกาย เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ดนตรี เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบคำยืมภาษาต่างประเทศทั้งหมด 1,710 คำ พบคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 883 คำ คิดเป็นร้อยละ 51.64 คำยืมภาษาเขมรจำนวน 430 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.15 คำยืมภาษาจีน พบจำนวน 142 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.30 คำยืมภาษาละติน และภาษาญวนน้อยที่สุด พบจำนวนภาษาละ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.11

1. รูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศพบจำนวน 8 รูปแบบ ได้แก่ คำ 1 พยางค์ คำ 2 พยางค์ คำ 3 พยางค์ คำ 4 พยางค์ คำ 5 พยางค์ คำ 6 พยางค์ คำ 7 พยางค์ และคำ 8 พยางค์ โดยรูปแบบคำ 2 พยางค์ พบมากที่สุดจำนวน 795 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.49 รองลงมา คำ 3 พยางค์ จำนวน 377 คิดเป็นร้อยละ 22.04 คำ 1 พยางค์ จำนวน 308 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.01 และ 8 พยางค์ พบน้อยที่สุดจำนวน 3 คำ คิดเป็น

ร้อยละ 0.18 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ารูปแบบคำยืมภาษาอังกฤษมีรูปแบบพยางค์มากที่สุด 8 แบบ รองลงมาได้แก่ ภาษาชวา มี 6 รูปแบบ ภาษาเขมร 5 รูปแบบ ภาษามลายู และภาษาเปอร์เซีย 4 รูปแบบ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาตะเลง ภาษาญี่ปุ่น 3 รูปแบบ ภาษาโปรตุเกส ภาษาฮินดี ภาษาละติน 2 รูปแบบ ภาษาอาหรับ และภาษาญวน 1 รูปแบบ ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย มีลักษณะรูปแบบคำตั้งแต่คำ 1 พยางค์ และมากที่สุด 8 พยางค์เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่เป็นภาษาคำโดดที่มีมากพยางค์ส่วนหนึ่งเนื่องจากได้รับอิทธิพลการยืมคำภาษาต่างประเทศ

2. ประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศสามารถจัดกลุ่มได้ทั้งหมด 17 กลุ่ม ทั้งนี้พบว่าภาษาไทยยืมคำที่มีประเภทความหมายเกี่ยวกับการศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มากที่สุด จำนวน 447 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.14 รองลงมาได้แก่ ประเภทความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม จำนวน 195 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.40 ประเภทความหมายเกี่ยวกับกิริยาอาการ จำนวน 184 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.76 และประเภทความหมายเกี่ยวกับพาหนะน้อยที่สุดจำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.99 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าประเภทความหมายของคำยืม ทั้ง 17 กลุ่ม ไทยยืมวงคำศัพท์ (Semantic Domain) เกี่ยวกับการศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาใช้มากที่สุด โดยเฉพาะจากชาวตะวันตกซึ่งยืมคำภาษาอังกฤษจำนวนมากที่สุด สะท้อนให้เห็นลักษณะการยืมคำภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะคำยืมภาษาอังกฤษจะมีจำนวนมากขึ้น และนิยมใช้คำยืมภาษาอังกฤษในแวดวงการศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้เห็นได้ว่าแนวโน้มการใช้คำในการสื่อสารจะมีคำยืมภาษาต่างประเทศปะปนจำนวนมากขึ้นตามความก้าวหน้าทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากนี้กลุ่มความหมายของคำยืมยังสะท้อนสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษาารูปแบบคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและการจำแนกประเภทความหมายของคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จำนวนภาษาที่ไทยยืมคำมาใช้ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. 2554 (Royal Institute, 2013) ได้รวบรวมคำยืมภาษาต่างประเทศไว้จำนวน 17 ภาษา ได้แก่ ภาษาบาลี สันสกฤต อังกฤษ เขมร จีน ขวา มลายู ฝรั่งเศส ตะเลงเปอร์เซีย ญี่ปุ่น โปรตุเกส ฮินดี เบงกาลี อาหรับ ละตินและญวน ตามลำดับ ส่วนในบทความของ Jiaphong, Phongsree and Phungsak (2018) ได้ศึกษาคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบคำยืมทั้งหมด 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาญวน และภาษาเขมร ทั้งนี้รวมพบคำยืมภาษาเพิ่มขึ้นอีก 1 ภาษาคือ ภาษาเกาหลี จำนวน 1 คำ ได้แก่คำว่า กิมจิ รวมปรากฏภาษาที่ไทยยืมมาใช้ทั้งหมด 18 ภาษาสะท้อนให้เห็นการรับวัฒนธรรมในปัจจุบันที่ไทยได้รับเอาวัฒนธรรมด้านอาหารจากประเทศเกาหลีมาด้วย ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากนโยบายการประชาสัมพันธ์ประเทศเกาหลีได้

2. จำนวนคำยืมภาษาต่างประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยติดต่อกับชาวต่างชาติต่างประเทศทั้งในกลุ่มประเทศเอเชียและยุโรป คำยืมในภาษาไทยพบคำยืมจากภาษาบาลี สันสกฤตมากที่สุด ดังในงานวิจัยของ Jaikhlam (2006) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านคำและความหมายของคำภาษาบาลี สันสกฤตในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และ พ.ศ. 2542 ซึ่งพบคำยืมภาษาบาลี สันสกฤตจำนวน 6,513 คำ และในผลงานวิจัยนี้พบคำยืมจากภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือ ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาขวา ภาษามลายู ตามลำดับ นอกจากนี้ในบทความวิจัยของ Jiaphong, Phongsree and Phungsak (2018) ได้ศึกษาคำยืมภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในพจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 1-3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุดเช่นกัน สอดคล้องกับ Changkhwanyun (2012, p. 104) กล่าวถึงคำยืมในภาษาไทยว่าคำยืมภาษาบาลี สันสกฤตและคำยืมภาษาอังกฤษปรากฏในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก และแนวโน้มยังปรากฏคำยืมใหม่ ๆ ที่ยังไม่ได้บรรจุคำศัพท์ไว้ในพจนานุกรมไทยฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2554 เป็นจำนวนมาก เช่นคำว่า โควิด ผลตรวจเอทีเค ไวรัสโคโรนา เป็นต้น นอกจากนี้ศัพท์บางคำที่ใช้สื่อมานานแล้วแต่ยังไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับปัจจุบัน ได้รวบรวมเพิ่มเติมจัดพิมพ์ในพจนานุกรมคำใหม่ 1-3 เพื่อรวบรวมคำที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานฉบับพ.ศ. 2554 ไว้แล้ว นอกจากนี้ศัพท์บางคำอาจปรากฏในพจนานุกรมแยกตามศาสตร์ เช่น พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์ ศัพท์แพทย์ ศัพท์กฎหมาย ศัพท์ภูมิศาสตร์ ศัพท์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

จากประวัติการยืมคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยนั้นหลักฐานปรากฏคำยืมบาลี สันสกฤต ในศิลาจารึกหลักที่ 1 ตั้งแต่สมัยสุโขทัย ส่วนคำยืมภาษาอังกฤษปรากฏหลักฐานในเอกสารสมัยอยุธยา ทั้งนี้ไทยได้ยืมภาษาบาลี สันสกฤตมายาวนานโดยยืม ทั้งระบบเสียง ระบบคำและยืมระบบไวยากรณ์ ส่วนภาษาอังกฤษไทยยืมเพียง ระดับคำเท่านั้น ยังไม่รับระบบเสียงและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาในภาษาไทย เช่น เสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยยังไม่นับจำนวนเสียงพยัญชนะควบกล้ำที่เกิดจาก คำยืมภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง พยัญชนะต้นควบกล้ำ ดร- ในคำว่า ดริม พร- ในคำว่า พรึบร- ในคำว่า บรวรนี้ ฯลฯ อย่างไรก็ตามคนไทยสามารถออกเสียงควบกล้ำตามเสียง ภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน ทำให้เห็นแนวโน้มการใช้คำในภาษาไทยจะมี คำยืมภาษา ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสื่อกลางในยุคปัจจุบันเข้ามาใช้ในภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

3. รูปแบบคำยืมตามจำนวนพยางค์ จากผลงานวิจัยนี้พบว่า มีรูปแบบ คำยืมเป็นคำ 1 พยางค์ จนถึง 8 พยางค์ และคำยืมภาษาต่างประเทศเป็นคำ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ มากที่สุด รองลงมา คำ 1 พยางค์ คำ 4 พยางค์ คำ 5 พยางค์ คำ 6 พยางค์ คำ 7 พยางค์ และ คำ 8 พยางค์ ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าแม้ลักษณะ ของภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (Isolating Language) ก็จริงแต่ลักษณะรูปแบบคำยืม ในภาษาไทยที่ปรากฏใช้ในการสื่อสารจริงจะมีลักษณะคำโดดแบบคำ 2 พยางค์ และ คำ 3 พยางค์ เป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งลักษณะรูปแบบคำที่ใช้ในภาษาไทยส่วนหนึ่ง ได้รับอิทธิพลจากคำยืมภาษาต่างประเทศที่ทำให้คำในภาษาไทยมีลักษณะมากพยางค์ สอดคล้องกับ Pungfung and Srikulkit (2019, p. 415) กล่าวถึงอิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อภาษาไทย โดยกล่าวว่า คำไทยมีหลายพยางค์จากเดิม ที่เป็นคำพยางค์เดียวได้เพิ่มจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้นโดยประสมกับภาษาอื่นเนื่องจากการ ยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย นอกจากนี้ Jiaphong (2020, p. 174) กล่าวถึงอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยต่อการสร้างคำขึ้นใช้ในภาษาเดิม การรับภาษาต่างประเทศเข้ามาในภาษาไทยจะสร้างคำโดยนำคำภาษาต่างประเทศ มาประสมกับคำไทยที่มีอยู่ เช่น ปี่พาทย์ พลเรือน หรือนำคำภาษาต่างประเทศมา ประสมกับคำภาษาต่างประเทศด้วยกัน เช่น จุลสาร วารสาร สมบูรณาญาสิทธิราช จึงเป็นคำที่มีจำนวนหลายพยางค์ใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ากรับคำภาษาต่าง ประเทศมาใช้ในภาษาไทยมีอิทธิพลทำให้จำนวนพยางค์ของคำในภาษาไทยมีลักษณะ เป็นคำหลายพยางค์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแม้ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด เมื่อมีการสื่อสาร

ในสังคมวิถีชีวิตประจำวันและในสังคมโลก จึงเกิดการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ ด้วยการสร้างคำโดยใช้คำไทยที่มีอยู่หรือมีรูปแบบการสร้างคำใหม่จากภาษาต่างประเทศ ทำให้ภาษาไทยมีลักษณะรูปแบบของคำมากพยางค์ และมีจำนวนคำมากเพื่อเพียงพอสำหรับใช้ในการสื่อสาร อีกทั้งภาษาไทยมีระบบกฎเกณฑ์การยืมคำภาษาต่างประเทศที่ชัดเจนแม้จะยืมภาษาที่มีการประกอบคำลักษณะวิกิตป์ปัจจัย (Inflectional Language) แต่ภาษาไทยก็สามารถสร้างคำด้วยวิธีการยืมได้หลายวิธี เช่น ทับศัพท์ แผลศัพท์ บัญญัติศัพท์ภาษาต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม

4. การจำแนกประเภทความหมาย แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยยืมคำด้านวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษา วิทยาการ เทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ การแพทย์ จากภาษาตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ และยืมคำด้านศิลปศาสตร์เกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มนุษย์คุณลักษณะ ศิลปะ สถาปัตยกรรม อาหาร และเครื่องนุ่งห่มจากภาษาตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Ledamornmeesuk (2013) ศึกษาคำยืมภาษาจีนพบว่าคำศัพท์ที่ไทยยืมภาษาจีนเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเรือน และงานวิจัยของ Jaikhlam (2006) ศึกษาคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตพบคำศัพท์เกี่ยวกับธรรมชาติ มนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึกและคุณค่า ซึ่งเป็นศัพท์ด้านศิลปศาสตร์เช่นกัน กล่าวได้ว่าหากคนไทยติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยยืมคำในกลุ่มความหมายใด ย่อมรับเอาวัฒนธรรมในด้านนั้นมาด้วย เมื่อพิจารณาจำนวนคำยืมตามกลุ่มความหมาย สามารถเห็นแนวโน้มว่าการใช้คำในภาษาไทยปัจจุบันจะยืมคำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้เป็นจำนวนมากขึ้น เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางระดับสากล ภาษาไทยจึงยืมคำภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจะมีจำนวนคำยืมภาษาอังกฤษเพิ่มมากกว่าศัพท์ทางด้านศิลปศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นไปไม่รวดเร็วเท่าที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งในบทความวิจัยของ Jiaphong, Phongsree and Phungsak (2018) ศึกษาคำยืมในพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-3 พบคำยืมภาษาใหม่เพิ่มขึ้นอีก 1 ภาษาคือคำยืมภาษาเกาหลี โดยยืมคำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหาร และพบคำยืมภาษาอังกฤษที่มีความหมายเกี่ยวกับการศึกษาวิทยาการมากที่สุด แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าคำในภาษาไทยในอนาคตจะมีคำยืมภาษาอังกฤษเข้ามาใช้เป็นจำนวนมาก เมื่อไทยยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ย่อมมีผลต่อการใช้ภาษาโดยเฉพาะเรื่องกรเขียน

สะกดคำยืม แม้ภาษาไทยจะมีหลักเกณฑ์การยืมคำและเขียนคำยืมภาษาอังกฤษไว้อย่างชัดเจนแล้ว ผู้ใช้ภาษาไทยก็ยังสับสนเขียนสะกดคำยืมผิด ผลการวิจัยของ Talapnak (2013) ศึกษาเรื่องการศึกษาลักษณะการเขียนเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนเขียนสะกดคำยืมผิดและสับสน จึงสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามผู้ใช้ภาษาไทยรวมถึงหน่วยงานที่ดูแลมาตรฐานการใช้ภาษาไทยควรให้ความสำคัญกับการเขียนคำยืมภาษาต่างประเทศให้เป็นระบบและมาตรฐานเดียวกันเพื่อเป็นการสร้างความรู้ภูมิคุ้มกันภาษาที่พร้อมรับคำยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาอีกเป็นจำนวนมากในอนาคตอย่างเหมาะสมและไม่เกิดความสับสนในการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการเขียนรูปคำยืมของคำยืมแต่ละภาษาในสมัยต่าง ๆ หรือเปรียบเทียบกับพจนานุกรม หรือในเอกสารที่หลากหลาย เช่น ศึกษาคำยืมภาษาต่าง ๆ ในวรรณกรรมไทยแต่ละสมัย หรือวรรณกรรมแปล
2. การศึกษาประเภทความหมายของคำสามารถนำไปวิเคราะห์สังคมวัฒนธรรมและประวัติความเป็นมาของคำได้ในเชิงประวัติ (Historical Linguistics) เพื่อให้เห็นสังคมวัฒนธรรมจากการยืมคำ
3. จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาการเขียนสะกดคำในปัจจุบันส่วนหนึ่งเกิดจากความสับสนในการเขียนคำยืม เช่น ในพจนานุกรมฉบับ พ.ศ. 2554 (2013, p. 162) เขียนคำว่า ไกด์ (ปาก) น. มัคคุเทศก์, ผู้นำเที่ยว. (อ. guide) ในพจนานุกรม คำใหม่เล่ม 1 (2007, p. 18) ไกด์ น. มัคคุเทศก์, ผู้นำเที่ยว, เช่น ไปเที่ยวต่างประเทศไม่มีไกด์ดี ๆ ก็หมดสนุก (อ. guide) อาจเป็นประเด็นให้ศึกษาค้นคว้าเพื่อปรับระบบการเขียนคำยืมหรือคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ หรือศึกษาเกี่ยวกับคำที่สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ

เอกสารอ้างอิง

- Ammaraphithak, (1996). *Pali and Sanskrit loanwords in the Mahabharata Yut of Suphorn Pholchewin* (Master's Thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Changkhwanyen, W. (2012). *Thai norms (volume 2) : word formation and word borrowing*. Bangkok : Thai language institute Office of Academic Affairs.
- Jansiha, S. (1999). *Study of changes in Pali and Sanskrit borrowings that appear in Phra Pathom Solemnity* (Master's Thesis). Mahasarakham University, Mahasarakham.
- Jaikhlam, S. (2006). *Pali -Sanskrit words and meanings in the Dictionary of the Royal Institute of Thailand 1982 and 1999* (Master's Thesis). Naresuan University, Phitsanulok.
- Jiaphong, S. (2020). *Foreign languages in Thai*. Phitsanulok : Phibulsongkhram Rajabhat University.
- Jiaphong, S. (2017). *Principles of language and usage of Thai language (2th ed.)*. Phitsanulok : Kanphim.com.
- Jiaphong, S., Phongsree, P., & Phungsak, R. (2018). *A Study foreign loanwords in new word dictionary of The Royal Institute*, National Academic Conference (pp. 717-727). Phitsanulok: Naresuan University.
- Jittawiriyaphong, J. (2003). *The influence of foreign languages in Thai language*. Bangkok : King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.
- Khwanmongkhol, S. (1992). *The study of changes in the meaning of the Sanskrit Pali from the Dictionary of the Royal Academy, BE 2525 : A Case Study of Literature The story of the Great Vessantara Jataka, the 13th* (Master's Thesis). Naresuan University, Phitsanulok.
- Kingkham, W. (2007). *Foreign languages in Thai*. Bangkok: Thammasart University.

- Kittikul, N. (1991). *Hokkien Chinese loan words used in the local Thai language Phuket Province* (Master's Thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Ledamornmeesuk, S. (2013). *Development of Chinese loan words in Thai dictionaries* (Master's Thesis). Sillapakhon University, Nakhonpathom.
- Nida, A. (1975). *A Componential Analysis of Meaning*. Mouton: The Hague.
- Niyommee, U. (1991). *Pali and Sanskrit borrowed words in the Mahachat Kham Luang Kanthosaporn* (Master's Thesis). Sillapakhon University, Nakhonpathom.
- Ondee, P. (1988). *Pali and Sanskrit loanwords in Thai language during the Ayutthaya period*. (Master's Thesis). Sillapakhon University, Nakhonpathom.
- Phatthumetha, N. (2016). *Word Corpus*. Bangkok : Ammarin printing and publishing.
- Pramolsinchai, S. (1998). *Language Culture of Loan Words Appeared in the Royal Thai Dictionary 1982 Edition* (Master's Thesis). Srinakharinwirot University, Mahasarakham.
- Pungfeung, S., & Srikulki, P. (2019). *Foreign languages in Thai*. Phitsanulok : Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Royal Institute. (2007). *New Word Dictionary Royal Institute Edition, Volume 1*. Bangkok : Royal Academy.
- Royal Institute. (2013). *Dictionary of the Royal Institute of Thailand 2011*. Bangkok : Royal Academy.
- Sriratchaphat, P. (1987). *An analytical study of Pali-Sanskrit in local literature Nakhon Si Thammarat the genre of fairy tales and teachings* (Master's Thesis). Chulalong University, Bangkok.
- Sittisuphaset, N. (2006). *Analysis of Pali Sanskrit terminology in Lanna literature* (Master's Thesis). Chaingmai University, Chaingmai.

Talapnak, S. (2013). *A study of academic achievement in foreign language borrowings in Thai language of Mathayom Suksa 2 students who manage to learn 4 MAT* (Master's Thesis). Sillapakhon University, Nakhonpathom.

Watthanaphan, S. (1994). *Characteristics of Javanese-Malay loanwords in the play of Dalang and Inao* (Master's Thesis). Sillapakhon University, Nakhonpathom.